

ZARZĄDZENIE

Dnia 10 grudnia 2025 r.

- 1. W związku z pismem skazanego M.S. z dnia 4 listopada 2025 r., sygnalizującym potrzebę wznowienia z urzędu postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 29 grudnia 2020 r., sygn. akt II AKa 305/20, którym utrzymano w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 2 czerwca 2020 r., sygn. akt XIV K 127/19 - na podstawie art. 542 § 3 k.p.k. stwierdzam brak podstaw do wznowienia z urzędu tego postępowania karnego.**
- 2. Odpis zarządzenia przesłać skazanemu z pouczeniem o braku zażalenia.**

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 4 listopada 2025 r. M.S., zwrócił się do Sądu Najwyższego o rozważenie konieczności wznowienia m.in. postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 29 grudnia 2020 r., sygn. akt II AKa 305/20, którym utrzymano w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 2 czerwca 2020 r., sygn. akt XIV K 127/19, z uwagi na to, że w składzie sądu pierwszej instancji zasiadała sędzia X.Y., która została powołana na sędziego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie wadliwym, niezgodnym z Konstytucją. Przywołując także orzeczenia organów międzynarodowych wniósł o wznowienie postępowania z tego właśnie powodu i „unieważnienie” wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku.

Pismo skazanego należało potraktować jako sygnalizację potrzeby wznowienia postępowania karnego z urzędu, skoro podniesione w nim okoliczności dotyczą

jednej z bezwzględnych podstaw odwoławczych, a mianowicie nienależytej obsady sądu, tj. Sądu Okręgowego w Gdańsku. Zgodnie z treścią art. 542 § 3 k.p.k. do wznowienia postępowania z powodu zaistnienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej (art. 439 § 1 k.p.k.) może dojść tylko z urzędu, a zatem strona nie może złożyć wniosku o wznowienie postępowania.

Sygnalizacja istnienia uchybienia z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. okazała się jednak niezasadna. Wskazać trzeba, że wskazywane przez skazanego okoliczności dotyczące statusu sędziego orzekającego w składzie sądu pierwszej instancji, tj. sędzi X.Y., nie mogą być kwalifikowane jako uchybienie z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., albowiem sędzia ta w dacie wydawania wyroku (2 czerwca 2020 r.) była delegowana jako sędzia Sądu Rejonowego (sędzią Sądu Rejonowego jest od 15 kwietnia 2009 r.), a zatem nie miała wadliwego statusu, o którym pisze w swojej sygnalizacji skazany. Status sędziego Sądu Okręgowego w Gdańsku uzyskała dopiero 26 listopada 2020 r. Drugi sędzia, tj. X.Y.1 w dacie wyroku także miał niewadliwy status sędziowski, albowiem był powołany w roku 2014 na stanowisko sędziego Sądu Okręgowego w Gdańsku.

Z kolei, kwestia istnienia bezwzględnego powodu odwoławczego w zakresie składu sądu drugiej instancji była badana już przez Sąd Najwyższy w toku postępowania w sprawie V KO23/25 i nie stwierdzono tam podstaw do wznowienia postępowania z urzędu.

SSN Jarosław Matras

[WB]

[a.ł]